

Glosář Michala Šourka: V Praze se přestane stavět?

Author: Michal Šourek | Published: 14.09.2016

Návrh „metropolitního plánu“ zaujal odbornou, zejména investičně aktivní veřejnost především tím, že na mnoha místech stanovuje podlažnost, tím ale prakticky i míru využití území, nižší než dosavadní územní plán. Potvrdil tak tendenci, která se v poslední době dá tušit za postoji většiny samosprávných orgánů, které mají co do činění s územním a vůbec stavebním rozvojem Prahy. Totiž: nestavět! Je to dnes tendence natolik všeobecná, že by nebylo správné brát ji na lehkou váhu. Potvrzuje ji konečně i návrh zmíněné celoměstské změny plánu dnes platného. Příslušný dokument v Oddílu 7 (Podmínky prostorového uspořádání; Míra využití ploch, odstavec 3) uvádí: „Ve stabilizovaném území není uvedena míra využití ploch ...; z hlediska limitů rozvoje je možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti. ...“

Stabilizované území ovšem podle platného územního plánu tvoří přes 90 % rozlohy Prahy. Nechme stranou, že „stávající urbanistickou strukturu“ formovala v řadě případů nemohoucnost socialistického hospodářství i stavebnictví. Každopádně návrh znamená jedno: na drtivě většině území české metropole už nemá probíhat „žádná rozsáhlá stavební činnost“. To je koncept příliš závažný na to, aby bylo možné jakkoliv ho zlehčovat nebo přejít mlčením.

Možná, že na sklonku novověku už neplatí, že město je především produkční entita, možná už přestalo platit, že ekonomický rozvoj je vždy doprovázen rozvojem stavebním. Ani jedno, ani druhé nelze vyloučit - ale ani potvrdit. Jednoduchá, natož pak jednoznačná odpověď na otázku případného dalšího stavebního rozvoje Prahy zkrátka není k dispozici. To samo o sobě koneckonců není možné nikomu klást za vinu. Skutečností ale je, že jak návrh budoucího územního plánu Prahy, tak proponované změny plánu platného jsou rozhodnutími s dalekosáhlými důsledky, která, bohužel, postrádají odpovídající argumentaci. Odpovídající - to v případě rozvoje sídelní struktury vždy znamená politickou a v rovnováze s ní také odbornou argumentaci. Východiskem by pokaždé měla být široká, dlouhodobá a otevřená diskuse. Žádnou takovou jsme ale v Praze letos v létě nezaznamenali - stejně, jako předtím na jaře, v zimě ...

Uvidíme, co přinese podzim. Bylo by dobré, kdyby se situace, respektive způsob projednávání územně-plánovacích dokumentů pro Prahu změnil. Nejde totiž o developery, natož o architektky, nejde o „byznys“ jedněch nebo druhých. V sázce není nic menšího, než prosperita - udržitelný rozvoj, chcete-li - Prahy.

14.09.2016 08:34, Michal Šourek